

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2532). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

_____. (2534). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษา.

_____. (2535). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2536). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

_____. (2539). ท้องถิ่น...กับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2540). สรุปผลการวิจัย เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

_____. (2544 ก). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2544 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้กู้ภูมิปัญญาและภาษาไทย ศาสตราจารย์สังคมศึกษา ศาสตราจารย์วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2545 ก). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2545 ข). ประเภทไทยพวน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2546). ผังโน๊ตหนึ่นและสาระการเรียนรู้แกนกลางกู้ภูมิปัญญาและภาษาไทย ศาสตราจารย์สังคมศึกษา ศาสตราจารย์วัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. ประเทศไทยศึกษา,

53(3), 4.

กัญญา ศรเล็ก. (2543). การพัฒนาหลักสูตรด้านอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอัมഗด นายายอาน อัจฉริยะจันทร์, วิทยานินพนธ์, ริษยาภิญญาการศึกษามหาบัวลักษิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กัลยารัตน์ แสงสวัสดิ์. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง การบีบองกันและความคุณ
ใช้ชุมชนเรีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการป่าไม้และศิลปศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

กาญจนา คุณารักษ์. (2540). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาณุณัท ชิดชาญกิจ. (2539). วรรณกรรมภาพที่ซึ้งรัก ภาพของชาวไทยพานบ้านม่วงขาว

ตำบลโโคกปืน อันกอศรีน โนสลด จังหวัดราชบูรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กิตติพศ ศิริสูตร. (2538). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร สังกัดสำนักงาน

การประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต,

สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2538). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จาเรวะรณ ธรรมวัตร. (2538). วิเคราะห์ภูมิปัญญาอีสาน. อุบลราชธานี: โรงพิมพ์ศิริธรรม.

จุไรรัตน์ คงคล่อง. (2545). การศึกษาความสามารถด้านที่บัญชาและคำนิยมในภูมิปัญญาท้องถิ่น
ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสอนแบบโครงงาน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ใจพิพัฒน์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
เทพเนรนทร์การพิมพ์.

ชลทิตย์ เอี่ยมสำอางค์ และวิศนี ศิลตราศุล. (2533). เทคโนโลยีพื้นฐานและแหล่งวิทยาการใน
ชุมชนในการพัฒนาการใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี:

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ชุ่ม กรไกร. (2536). การพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาศรีษะเกษ ตามความก้าวหน้าของผู้บริหาร โรงเรียน
และครุวิชาการ โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ประสารนิตร.

ชัยฤทธิ์ ศิลนาเดช. (2544). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่นักศึกษาเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: เม็ค.

ขัชวิชญ์ วงศ์สวัสดิ์. (2538). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วิชา งานเลือก กสุ่นการงานและพื้นฐานอาชีพ ส้านรับนักเรียนชั้นป.5-6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอื่นหลักภาษาฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประเมินค่าคุณภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอนแก่น.

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุพัลงกรณ์.

ชูศรี ตันพงศ์. (2541). เทคนิคการใช้สอดคล้องเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: เทพเนรนimit การพิมพ์.

ทิศา แรมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญวิชญ์ ไตรรัตน์. (2544). การพัฒนาหลักสูตร โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นกสุ่นการงานพื้นฐานอาชีพ ชั้นป.6 แผนงานเด็ก เรื่อง พืชสมุนไพรในชุมชนสระคูณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสาณ์มัตร.

สำรอง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชนชั้นการพิมพ์.

_____ (2542). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

นิคม ชมนฤทธิ์. (2542). ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง การสร้างและพัฒนาหลักสูตร โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กสุ่นการงานพื้นฐานอาชีพ. มหาสารคาม: อภิชาดิการพิมพ์.

นิตยา บุตรศรี. (2542). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนด้านแบบการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สังกัดสำนักงานการประมงศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีศึกษา และพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิติ เอี่ยวศรีวงศ์. (2536, สิงหาคม). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากร. วารสารทิศทาง ๒, 12-15.

บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงศิลป์.

บันลือ พฤกษะวัน. (2531). หลักสูตรกับการน้อมนำการทางการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

บุญชุม ศรีสะอุด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวิริยสาส์น.

_____ (2541). การพัฒนาการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมชนเมือง.

บุญยงค์ เกศเทพ. (2534). ภาษาวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

ประเวศ วงศ์. (2530, มกราคม-กุมภาพันธ์). การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยหรือการพัฒนา.

ชุมชนพัฒนา, 1(1), 72-73.

_____. (2534). การศึกษาชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสัมมนาทางวิชาการเรื่องภูมิปัญญา
ชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

ประเวศ วงศ์. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ฟ.

ประสิทธิ์ ศรเดช. (2544). การพัฒนาหลักสูตรห้องเรียนเพื่อนบ้าน สำหรับนักเรียนประกอบศึกษา
ในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปานเพชร รัตน์ไทร. (2546). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง จังหวัดปราจีนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษานิปที่ 4.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

พงษ์พัน พงษ์ไสว. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนศึกษา.

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จ. (2542). รัตนพินิจ นิทิศการศึกษา:
รวมป้ำฐกถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. (2542, 19 ██ คม). ราชกิจจานุเบกษา.

หน้า 11.

พระราชบัญญัติ นพีรัตน์. (2540). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
พิงเกอร์ ปรินนエン มีเดีย.

พนนอม แก้วกำเนิด. (2527). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรห้องเรียน โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ครุสภากาคพร้าว.

พชนี พงษ์สุก. (2544). การพัฒนาหลักสูตรห้องเรียนเรื่อง งานใบทอง สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษานิปที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

โพธิ์ แซมลำเจี๊ยก. (2537). คำานานไทยพวน. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาร (ดอกเหย้า).

ไพรัตน์ วงศ์นาม. (2538). สถิติสำหรับการวิจัย. ชลบุรี: ภาควิชบและวัดผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

กัญโญ สาร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคู่สหภาพ.

มนดา วงศ์รัตน์. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีท้องถิ่นบ้านบึงจังหวัดชลบุรี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มาเรียม นิลพันธ์. (2536). การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยด้านธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา^{คุณวิบัณฑิต}, สาขาวิชบและพัฒนาหลักสูตร. บัณฑิตวิทยาลัย,
ศรีนครินทร์วิทยาลัย ประสานมิตร.

ยุพิน บุญญานาม. (2544). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ชั้นหัวด้วยองค์กร กลุ่มสร้างเสริม^{ชั้นหัวด้วยองค์กร}
ประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

รีวิวรรณ อังคนรักษ์พันธุ์. (น.ป.ร.). ออกแบบการสอนวิชา วม 306 การวัดทักษะด้านเบื้องต้น.

ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตนะ บัวสนธ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญา
ท้องถิ่น: กรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชบและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาลัย ประสานมิตร.

รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิรูปการศึกษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มติชน.

(2540). รู้จักธรรมเนียมกับการศึกษาไทย. ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา^{เชิงวิชาชีวการ}
ศูนย์ศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: กองทุนสวัสดิการศึกษา.

รุ่งรัตน์ ภูสาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักศิลปาร.

ฤทธิ์ ปรีดีสนิท. (2539). รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีชีวิต สังคม วัฒนธรรมประเพณีและ
ประวัติศาสตร์ชุมชนกรุงเทพฯ-พวน กำแพงบ้านผือ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

ลีวน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วราวดา ประวัลพุกย์. (2544). คู่มืออบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา เรื่อง
หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ป
ແນาແນຈເມີນທີ່.

วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

วิชัย ประสีพธิวุฒิเวชย์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสอนต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:

เช่นเตอร์ คิตตี้เพลอร์.

วิชัย วงศ์ไหญ์. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฐบัติ. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

. (2543). วิสัยทัศน์การศึกษา. นนทบุรี: เอส าร์ พรินติ้ง.

วิชิต สุรัตน์เรืองชัย. (2534). การพัฒนาหลักสูตรความรู้ที่ยาวนานและครอบคลุม ประกอบด้วย สำหรับครูประถมศึกษา. ปริญญาบัณฑิตปริญญาการศึกษามหาวิทยาลัย,

สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

. (2540). การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิทยา แสงงาน. (2541). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การด้านนาย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิภา แสนบัณฑิต. (2545). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การปลูกผักหัน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิมลรัตน์ ชตุราณนท์. (2541). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรในการสัมมนาอาจารย์และเข้าหน้าที่ สาขาวิชาการ โรงเรียนต่อจากในสังกัดกองบัญชาการศึกษา โรงเรียนเวลาคัมจุนเพียง บีช เมืองพัทยา ชลบุรี. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศรีวรรณ จันทร์แหง. (2542). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่องงานหักสามชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษากรณีโรงเรียนวัดยกกระเบื้อง (ชุมชนภูรนัสรถ) จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริพงษ์ นวลแก้ว. (2540). การนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอน.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาปฐมัยและศึกษา ต่อเนื่อง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริพร บุญญาณนันท์ และอรีตัน วัฒนสิน. (2534). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สังค อุตราณนท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:

สมพิศ วงศ์แหน่ง. (2535). สภาพและปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ ตินธุระเวชญ์. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.
สวัสดิ์ เดชกัลยา, (2546, 3 มิถุนายน). ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดอําเภอศรีเมือง.
สัมภาษณ์.

สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู.

_____. (2529). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู.

สถาบัน อุดมผล. (2542). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อค่ายทดสอบภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่อง
การเขียนนิล. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานคณะกรรมการวัดน้ำธรรมแห่งชาติ. (2533). งานน้ำกรรมพื้นบ้านไทย 33 6-12
กรกฎาคม 2533 ณ สนามหน้าศาลาทากลาง ขั้นทั่วคันครราชสีมา. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการวัดน้ำธรรมแห่งชาติ.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: บริษัทงานกราฟฟิค.

สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: บริษัทงานกราฟฟิค.

สุจิตร เพียรชอน. (2533). หลักสูตรลักษณะแนวโน้มและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุนทร บำรอราช. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

_____. (2543). เอกสารประกอบคำสอนวิชา 409512 ทฤษฎีหลักสูตร. ชลบุรี:
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุนทร บำรอราช. (2546). การพัฒนาและการใช้หลักสูตร. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุรangs โควีตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เสรี พงศ์พิช. (2529). คืนสู่รากเหง้า: ทางเลือกและทัศนวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน.

กรุงเทพฯ: เกล็ดไทย.

เสรี พงศ์พิช. (2533). ภูมิปัญญาชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

_____. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท มูลนิธิหมู่บ้าน. กรุงเทพฯ:

นครอมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ฟ.

แสงเดือน ทวีสิน. (2545). อิติวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยสิง.

หทัย เจียมศักดิ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หัดกรรมในท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาวิทยาลัย, สาขาวิชาประถมศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรทัย มูลคำและสุวิทัย มูลคำ. (2544). การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้น

ผู้เรียนเป็น สำคัญ. กรุงเทพฯ: ภูมิพิมพ์.

อังกูล สมคะแนน. (2535). สภาพปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้พัฒนาหลักสูตรใน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขานิเทศการศึกษาและพัฒนา

หลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารีย์ วชิรวราการ. (2542). การวัดและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

อุดม เหยยกิวงศ์. (2545). หลักสูตรท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์การก่อสร้างภูมิปัญญา. กรุงเทพฯ:

บรรณกิจ.

อุบลรัตน์ กิจไมตรี. (2544). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อก่อให้เกิดเพลย์อินเชิ่ว ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศูนย์เรียนรู้ สำหรับนักเรียนฯ/ระถมศึกษา. ปริญญา尼พนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุไร ดีจริง. (2539). การศึกษาชิงวิเคราะห์นิทานเรื่องวรรณยาด อำเภอโคกปืน จังหวัด

ปราจีนบุรี. ปริญญา尼พนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

Beauchamp, G. A. (1964). *The curriculum of the elementary school*. Boston: Allyn and

Bacon.

Butler, J. E. (1996, May). *A process for effective graphic design curriculum development*.

Dissertation Abstracts International, 11(4), 4254-A.

Chabot, A. L. (1988, May). Elementary teachers perception of curriculum work: A descriptive

study using self-report data and teacher's views on selected variable. *Dissertation Abstracts International*, 12(51), 596-A.

- Hopkins, W. W. (1985). A case study of curriculum planning under the valley view school district. *Abstracts International*, 50, 1492-A.
- Salor, G. J., Alexander, W. M., & Lewis, J. (1981). *Curriculum planning for better teacher and learning* (4 th ed.). New York: Holt Rinehart and Winston.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt, Brace And World.
- Tyler, R. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Vivian, O. W. (1995). Curriculum development and cognitive style: Cultural competency in genetic conseling. *Dissertation Abstracts International*, 23(2), 3160-A.